

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อกำลังวางรากฐานของสวรรค์ ลูกๆ ต้องมาเป็นผู้ช่วยของท่านและสะสมส่วนแบ่งของลูก ทำตามคำแนะนำของพระเจ้าและสร้างรางวัลที่สูงส่งของลูก
- คำถาม:** ลูกๆ ประเภทใดที่บัพดาตาเฝ้าดูอยู่เสมอ
- คำตอบ:** พ่อจะเฝ้าดูเสมอสำหรับลูกๆ ที่อ่อนหวานอย่างมาก ผู้ที่มีธรรมชาติที่เยือกเย็นและมีค่าต่องานรับใช้ เพียงลูกที่มีค่าต่องานรับใช้เท่านั้นที่จะประกาศชื่อเสียงของพ่อได้ ลูกมาเป็นผู้ช่วยของพ่อ เชื่อฟังและมีค่าควรแก่การไว้วางใจมากเพียงใด ลูกจะประกาศสิทธิ์ต่อมรดกมากตามนั้น
- เพลง:** ขอคารวะต่อชีวา!

โอมขานติ ใครได้อธิบายความหมายของ “โอม” พ่อ เนื่องจากลูกเรียกท่านว่า “بابา” ท่านต้องมีชื่ออย่างแน่นอน ไม่ว่าท่านมีตัวตนหรือไม่มีตัวตน ท่านต้องมีชื่ออย่างแน่นอน ดวงวิญญาณอื่นไม่มีชื่อ ชื่อถูกตั้งให้แก่ร่างกายเมื่อดวงวิญญาณกลายเป็นมนุษย์ มีการกล่าวไว้ว่า ขอคารวะต่อเทพบราห์มา วิษณุถูกเรียกว่าเทพ เพราะพวกเขาที่มีรูปร่างที่ละเอียดอ่อนและร่างที่ละเอียดอ่อนจึงได้รับชื่อเช่นกัน ชื่อให้แก่ร่างกายเสมอ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นที่ถูกตั้งชื่อว่าชีวา ดวงวิญญาณของท่านเท่านั้นที่ได้รับชื่อ คนอื่นๆ ทั้งหมดได้รับชื่อที่ให้แก่ร่างกายเท่านั้น เมื่อดวงวิญญาณทิ้งร่างกายไป ชื่อก็เปลี่ยนไป แต่พระเจ้า ดวงวิญญาณสูงสุดได้รับชื่อเดียวและชื่อนั้นไม่เคยเปลี่ยนแปลง สิ่งนี้พิสูจน์ว่าท่านไม่ได้เข้ามาสู่การเกิดและการตาย หากท่านเข้ามาในวงจรของการเกิดและการตาย ท่านก็จะไม่สามารถปลดปล่อยผู้อื่นจากการเกิดใหม่ได้ คำกล่าวที่ว่า “การเกิดและการตาย” ไม่ได้ใช้ในดินแดนของความเป็นอมตะ เพราะทุกคนที่นั่นทิ้งร่างกายอย่างง่ายดายและรับร่างใหม่ คำว่า “ตาย” ถูกใช้ที่นั่นเท่านั้น ในยุคทอง จะไม่กล่าวว่าผู้หนึ่งผู้หนึ่งได้ตายจากไป คำว่า “ตาย” หมายถึงความทุกข์ ที่นั่นหลังจากได้ทิ้งร่างกายเก่าแล้ว ดวงวิญญาณจะไปรับร่างที่อ่อนเยาว์ และพวกเขาจะเฉลิมฉลองสิ่งนั้นอย่างมีความสุข มีมนุษย์จำนวนมากในโลกเก่านี้ พวกเขาทั้งหมดกำลังจะถึงจุดจบ มีการแสดงให้เห็นว่าเคยมีอาดาวาสและฆราวาสผู้ที่ถูกทำลายในสงคราม ดังนั้น พันดาวาสจะมีประสบการณ์ของความทุกข์หรือไม่ ไม่เลย อาณาจักรของพันดาวาสถูกก่อตั้งขึ้นมา ปัจจุบันลูกอยู่ในสกุลบราห์มา บราห์มิน บราห์มากุมารและกุมารี บราห์มามีลูกๆ มากมาย ดังนั้นท่านจึงต้องเป็นพ่อของปวงชนอย่างแน่นอน ชีวา คือ พ่อของบราห์มา วิษณุและชางก้า ท่านเท่านั้นคือพระเจ้า ลูกรู้ว่าเวลานี้เราเป็นของสกุลพระเจ้า เรากำลังจะกลับไปกับبابาไปสู่อำนาจของبابา สูดินแดนนิพพาน เวลานี้بابาได้มาแล้ว ท่านยังเป็นเจ้าบ่าวด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ความสัมพันธ์ที่ถูกต้องกับท่านคือ ความสัมพันธ์ของพ่อ เพราะเจ้าสาวไม่ได้รับมรดก ลูกๆ ประกาศสิทธิ์ในมรดก ดังนั้นจึงเป็นการถูกต้องที่จะเรียกท่านว่า “พ่อ” โดยการลืมนาม ผู้คนได้กลายเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า กิจกรรมของกฤษณะได้รับการจดจำ แต่เหล่านั้นไม่ใช่กิจกรรมที่สำคัญ มีการกล่าวถึงกิจกรรมที่สูงส่งของกฤษณะไว้ในภควัต แต่แท้จริงแล้วกิจกรรมเหล่านั้นควรเป็นกิจกรรมที่สูงส่งของชีวา เพราะท่านคือ พ่อ ครู และสัตครู ไม่มีเรื่องของกิจกรรมที่เล่นสนุกในสิ่งนี้ แม้ศรัทธาของกฤษณะก็ไม่มีกิจกรรมที่ชุกช่นเช่นนั้น เขาเป็นเด็กเล็กๆ และเด็กเล็กๆ มักชุกช่นเสมอและเป็นที่รักของทุกคน พวกเขาได้แต่งเรื่องว่ากฤษณะทำเหยือกแตก แต่ก็ไม่ได้เป็นเช่นนั้น เวลานี้ลูกกำลังเห็นว่ากิจกรรมของชีวาบาบา คืออะไร ท่านสอนลูกและทำให้ลูกบริสุทธิ์จากที่ไม่บริสุทธิ์ ท่านพูดว่า ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พ่อเติมเต็มความรู้สึกและความปรารถนาของลูก แต่ที่นี้ พ่อสอนลูก เวลานี้ผู้ที่เป็นลูกๆ ของพ่อเท่านั้นจะจดจำพ่อ พวกเขาลืมคนอื่นๆ และพยายามที่จะจดจำพ่อผู้เดียว ไม่ใช่ว่าพ่ออยู่ทุกหนแห่ง พ่อจดจำผู้ที่จดจำพ่อ ลูกๆ คือ ผู้ที่ได้รับการจดจำ มีหนึ่งประเด็นหลักคือ ลูกกล้าหาญเมื่อลูกอธิบายแก่บุคคลสำคัญและทำให้เขาเข้าใจ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับกิตะ กิตะร้องโดยพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดผู้ไม่มีตัวตน ไม่ใช่โดยมนุษย์ พระเจ้ายังมีชื่อว่ารูดร้าอีกด้วย แต่ศรัทธาของกฤษณะไม่ได้ชื่อรูดร้า เปลวไฟของการทำลายล้างปรากฏออกมาจากไฟบุษย์แห่งความรู้ของรูดร้า ผู้คนมากมายจดจำพระเจ้าว่าท่านคือ ผู้เป็นนาย (the Master) พวกเขาพูดว่าผู้เป็นนายนั้นไม่มีชื่อ อัชชะ ผู้เป็นนายนั้นอยู่ที่ไหนเล่า ท่านเป็นนายของทั้งโลกใช้ไหม พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดไม่ใช่เป็นผู้เป็นนายของทั้งโลก เหล่าเทพคือ ผู้ที่กลายเป็นนายของโลก พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือ นายของบราห์มันด์ บราห์มันด์คือ บ้านของพ่อ ดังนั้นนั่นเป็นบ้านของลูกๆ ด้วยเช่นกัน บราห์มันด์คือ บ้านของพ่อที่ที่เราดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในรูปใช้ ไม่ได้เป็นเช่นนั้นจริงๆ เราดวงวิญญาณอาศัยอยู่ที่นั่นเหมือนจุดแสง จากนั้นเราก็กองมาจากบราห์มันเพื่อเล่นบทบาทของเรา ดวงวิญญาณลงมาดวงแล้วดวงเล่า และต้นไม้ก็เติบโตอย่างต่อเนื่อง บาบาคือ เมล็ด สิ่งนี้ควรถูกเรียกว่าเป็นรากฐานของเหล่าเทพหรือรากฐานของบราห์มิน? บราห์มิน

เพาะเมล็ดและเป็นผู้ที่ต่อมาได้กลายเป็นเทพและปกครองอาณาจักร ซึ่พบากำลังวางรากฐานผ่านเราในเวลาี่ เรากำลังวางรากฐานของลัทธิเทพ นั่นคือของสวรรค์ ลูกเป็นผู้ช่วยของพ่อมากเพียงใดก็ตาม ลูกก็จะได้รับส่วนแบ่งของลูก ลูกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์ด้วยวิธีอื่นใด เวลาคี้ลูกกำลังสร้างรางวัลที่สูงส่งนั้น ลูกแต่ละคนสร้างรางวัลของลูกด้วยความเพียรพยายามของตนเอง เพื่อที่จะสร้างรางวัลของตนเอง ลูกต้องมีการกระทำที่ดี พวกเขาให้ทานและทำบุญและก้สร้างบ้านพักให้แก่ผู้จาริกแสวงบุญในนามของพระเจ้า เพราะท่านคือ ผู้ที่ให้ผลของสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด เวลาคี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามบนพื้นฐานของศรั้มท์ แต่ผู้คนอื่นๆที่เหลือของโลกทำความเพียรพยายามบนพื้นฐานของคำแนะนำของมนุษย์ เหล่านั้นคือคำแนะนำของปีศาจร้าย หลังจากคำแนะนำของพระเจ้าก็จะเป็นคำแนะนำของเทพ จากนั้นก็จะเป็นคำแนะนำของปีศาจร้าย เวลาคี้ลูกๆกำลังได้รับคำแนะนำของพระเจ้า บาบามาและมากลับมาสูงส่งด้วยคำแนะนำของท่าน ไม่มีมนุษย์ใดสามารถสูงส่งได้เท่ากับเทพ ใครทำให้เทพสูงส่งอย่างมากแล้ว ไม่มีใครที่นี้สูงส่ง ศรี ศรี คือผู้เดียวเท่านั้น ท่านเท่านั้นคือ พ่อ ครูและกูรูที่สูงส่งมากที่สุด ท่านคือ ผู้ที่สร้างศรีลักษมีและศรีนารายณ์ รามและสีดาก็ยังถูกเรียกว่า ศรี รามและศรีสีดาแต่เติมท้ายด้วย “นักรบจันทรารวงศ์” ลักษมีและนารายณ์นั้นมี16 องค์เต็ม ทั้งสองเป็นของสุริยวงศ์ พวกเขาอยู่ในสกลเทพ ในขณะที่รามและสีดานั้นมี 14 องค์ พวกเขาเป็นของจันทรารวงศ์ ดังนั้นองค์ของพวกเขาน้อยกว่า 2 องค์ อย่างไรก็ตาม สิ่งนี้ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ผู้คนไม่รู้ว่โลกนี้ได้เข้าไปสู่สภาพของการตกต่ำได้อย่างไร โลกได้ลงมาจาก 16 องค์เข้าสู่ 14 องค์ และนั่นจึงกลายเป็นความตกต่ำ ในเวลานี้เป็นความตกต่ำทั้งหมด นีคือชุมชนของราวัน นีคืออาณาจักรของราวัน คำแนะนำของราวันเป็นคำแนะนำของปีศาจ ทุกคนไม่บริสุทธิ์ ไม่สามารถมีผู้ที่บริสุทธิ์ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ได้ ชาวบาร์ตเคยบริสุทธิ์ และเวลานี้ได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ พ่อมาชำระพวกเขาให้กลับมามีบริสุทธิ์อีกครั้งหนึ่ง กฤษณะไม่ได้ถูกจดจำว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดังนั้นการกระทำของเขาจึงไม่ได้ถูกจดจำ ดวงวิญญาณสูงสุดผู้เดียวเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ในเวลาสุดท้ายทุกคนจะพูดว่า โอ้พระเจ้า คำสอนและจุดหมายปลายทางของท่านนั้นพิเศษสุด ไม่มีใครอื่นรู้จักสิ่งสร้างของท่าน อย่างไรก็ตาม เวลาคี้ลูกได้มาเพื่อทำความเข้าใจ ความรู้นี้ใหม่อย่างสิ้นเชิง เมื่อมีบางสิ่งใหม่เกิดขึ้นมา จะเป็นสิ่งที่หาได้ยากมากแต่ต่อมาคี้มันก็จะเพิ่มขึ้น ดังนั้น ในตอนเริ่มต้นเช่นกัน ลูกเคยอยู่ในมุมเดียวเท่านั้น แต่ในเวลานี้การขยายตัวจะเกิดขึ้นจากประเทศหนึ่งสู่อีกประเทศหนึ่ง และอาณาจักรก็จะถูกก่อตั้งขึ้นมาอย่างแน่นอน ประเด็นหลักที่ต้องพิสูจน์คือ ศรีกฤษณะไม่ใช่พระเจ้าของกิตะ พ่อคือผู้ที่ให้มรดก ไม่ใช่ศรีกฤษณะ ลักษมีและนารายณ์จะให้มรดกแก่ลูกของตนเองเท่านั้น และนั่นเป็นผลรางวัลในความเพียรพยายามที่ท่านทำในเวลานี้ มีมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดในยุคทองและยุคเงิน ผู้คนฉลองการครอบครองของความเป็นทองและเป็นเงิน ที่นี้พวกเขาฉลองแค่เพียงหนึ่งวันเท่านั้น ในขณะที่พวกเขาฉลองการครอบครองของความเป็นทองถึง 1,250 ปี เราฉลองด้วยความสุขและเต็มเปี่ยมด้วยทรัพย์ที่มีค่า ดังนั้นจึงมีความสุขภายในนี้ ไม่ใช่ว่มีการตกแต่งประดับประดาภายนอกด้วยแสง ฯลฯ ในสวรรค์ เรามั่งคั่งรุ่งเรืองและมีความสุขอย่างมาก ไม่มีใครมีความสุขเท่ากับผู้ที่ป็นของศาสนาเทพ ผู้คนไม่เข้าใจอย่างแท้จริงถึงการฉลองครอบครองความเป็นเงินนี้ เวลาคี้ลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกจากبابา เพื่อที่จะไปฉลองการครอบครองถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ดังนั้นจงเข้าใจประเด็นหลักนี้ที่ว่ ชีวาคือ พระเจ้าแห่งกิตะ ท่านคือ ผู้เดียวที่ได้สอนราชาโยคะ ดังนั้นเวลานี้ท่านกำลังสอนราชาโยคะอีกครั้ง ท่านสอนสิ่งนี้เมื่ออาณาจักรไม่ได้คงอยู่อีกต่อไป ผู้คนในเวลานี้ซึ่งอำนาจปกครองกันเอง พวกเขาไม่ได้ใช้เวลานานเลยที่จะเอาสมญาของผู้อื่นไป! ด้วยการทำตามคำแนะนำของท่าน ลูกๆ จะกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสุข มีผู้คนมากมายที่ไม่สามารถเข้าใจความรู้ได้อย่างสิ้นเชิงแต่ยังคงไปที่ศูนย์ หัวใจของพวกเขายังปรารถนาที่จะมีบุตร มายาล่อลวงให้พวกเขาแต่งงานและมีความสุขกับการมีลูก อย่างไรก็ตาม ไม่มีการรับประกันว่ลูกนั้นจะให้ความสุขได้ หากลูกของพวกเขตาย 2-4 ปีต่อมา พวกเขาจะประสบกับความทุกข์ที่มากขึ้น วันนี้พวกเขาเฉลิมฉลองแต่พຽนนี้เมื่อสิ่งนั้นถูกวางไว้บนกองไฟ พวกเขากร้องไห้คร่ำครวญ นีคือดินแดนของความทุกข์ ขอให้มองดูชนิดของอาหารที่พวกเขากิน! เหตุนี้เองพ่อจึงอธิบายว่ ลูกๆ อย่าได้มีความปรารถนาเช่นนั้น มายาจะนำพายุมากมายมาให้แก่ลูก และเธอจะทำให้ลูกช้องแวงกับกิเลสในทันที จากนั้นลูกจะรู้สึกละอายใจที่จะมาที่นี้ ทุกคนจะพูดว่ลูกประณามครอบครัว แล้วลูกจะได้รับมรดกอะไรเล่า ลูกพูดว่ “มาบ่า” และ “بابา” ดังนั้นบราห์มาภุมารและภุมารีเป็นพี่น้องหญิงชาย หากลูกช้องแวงกับกิเลส ลูกก็ประณามชื่อเสียงของวงศ์สกุล ดังนั้น พร้อมกับสถานภาพที่ถูกทำลาย ลูกก็ยังถูกลงโทษเป็นร้อยเท่าอีกด้วย บางคนช้องแวงกับกิเลสแต่ไม่ยอมบอกبابา ดังนั้นพวกเขาจึงมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษอย่างมาก บาบา ดารามราชไม่เคยปล่อยใครไป ผู้คนในโลกถูกส่งเข้าคุกเพื่อรับการลงโทษ แต่สำหรับผู้คนที่นี่การลงโทษนั้นรุนแรงยิ่งกว่า ผู้คนมากมายเช่นนั้นไปที่ศูนย์ พ่ออธิบายว่ อย่าแสดงการกระทำเช่นนั้น การช้องแวงกับกิเลสหลังจากที่เรียกตนเองว่าเป็นลูกของพระเจ้าหมายถึงการทำลายสัจจะทั้งหมดในตนเองอย่างสิ้นเชิง หากลูกทำความผิดใจ ขอให้บอกพ่อทันที หากลูกไม่อาจ “หยุด” ช้องแวงกับกิเลส เป็นการดีกว่าที่ลูกไม่มาที่นี้ เพราะไม่เช่นนั้นแล้วสิ่งนั้นจะทำลายบรรยากาศ หากนกรกระสาหรือบางคนทีรับประทานอาหารที่ไม่บริสุทธิ์มานั่งอยู่ในกลุ่มของลูก นั่นก็เป็นสิ่งที่เลวร้ายอย่าง

มาก พ่อพูดว่า ผู้ที่นำบุคคลเช่นนั้นมาที่นี่ก็จะถูกกล่าวโทษ มีชุมชนทางจิตเช่นนั้นมากมายในโลก พวกเขาไปทำพิธีความเลื่อมใสศรัทธาที่นั่นได้ เราไม่ได้ห้ามการทำความเลื่อมใสศรัทธา พระเจ้ามาเพื่อทำให้ลูกบริสุทธิ์และให้มรดกของโลกที่บริสุทธิ์ของดินแดนสุชาวดีแก่ลูก พ่อพูดว่า เพียงแต่จดจำพ่อและมรดก เท่านั้นเอง ท่านได้ให้กลวิธีแก่ลูกที่จะระมัดระวังเรื่องอาหารเช่นกัน ลูกปฏิบัติตามข้อควรระมัดระวังในเรื่องอาหารได้ด้วยการนำกลวิธีที่หลากหลายมาใช้ “สุขภาพของฉันไม่ดี” “หมอห้ามฉันรับประทานสิ่งนี้” หรือ “อ้อชะ ในเมื่อท่านต้องการจะให้ ฉันก็ขอรับแต่ผลไม้สักเล็กน้อย” นี่เป็นสิ่งที่ถูกต้องที่จะปกป้องตนเองในลักษณะนี้ บาบามาไม่ได้คัดค้านเรื่องนี้ บาบากำลังเฝ้าดูลูกๆ ผู้ที่อ่อนหวานอย่างมากและไม่มีธรรมชาติแก่ใจหลงเหลืออยู่ จึงมีค่าต้องงานรับใช้ เชื้อฟังและมีค่าควรแก่การไว้วางใจ อ้อชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บ๊พดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตต่กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มีความทุกขในทุกสิ่งของโลกมาขานี้ ดังนั้นอย่าได้มีความอยากความปรารถนาใดที่เกี่ยวข้องกับโลกเก่านี้ แม้ว่าพายุของมายาจะมา อย่าได้ประณามครอบครั้ว

2. ปฏิบัติตามข้อควรระมัดระวังเกี่ยวกับอาหารของลูก จึงมีกลยุทธ์อย่างมากเมื่อลูกไปงานเลี้ยง ฯลฯ

พร: ขอให้ลูกเป็นตัวของประสบการณ์ผู้ที่ไม่เห็นสิ่งใดไม่ดีในสิ่งใด แต่เป็นผู้ที่เรียนบทเรียนของการรับเอาบางสิ่งที่ดีจากสิ่งนั้น แม้ว่าบางสิ่งนั้นเลวร้ายอย่างสมบูรณ์จะต้องมีสิ่งใดสิ่งหนึ่งดีอย่างแน่นอนภายในนั้น ทุกสิ่งมีความดีของการสอนบทเรียนที่หลอมรวมอยู่ภายในนั้นให้แก่ลูก เพราะทุกสิ่งเป็นเครื่องมือในการทำให้ลูกมีประสบการณ์ สิ่งนั้นสอนบทเรียนของความอดกลั้นให้แก่ลูก บางคนอาจใช้กำลังแรง และดังนั้นในเวลานั้นลูกจะเรียนรู้บทเรียนของความอดกลั้นหรืออดทน เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่: อะไรก็ตามที่กำลังเกิดขึ้นนั้นดีและอะไรก็ตามที่จะเกิดขึ้นจะยิ่งดีกว่า ลูกเพียงแต่ต้องมีสติปัญญาที่จะรับเอาความดีจากสิ่งนั้น อย่าได้เห็นสิ่งใดที่ไม่ดีแต่จงรับเอาความดีนั้น และลูกจะกลายเป็นอันดับ 1

คติพจน์: เพื่อที่จะกลับมามีความสุขอย่างสม่าเสมอ เปลี่ยนแปลงสิ่งใดที่ไม่ดีให้ดีด้วยพลังของความเจียบสงบ

***** โอม ขานติ *****